

(گوش ادب) و میست نیرا خفیه‌الحمد (خایر خز) گفت و شبیه کردند و این خفیه مخفف جماد است یکو یک کاریزم
مشقیع را که بحرفا نهاده اند پاره شریعی که قرآن و حدیث نویسند آنها سب و ناگایی این ادبی میشود چنان گفتند اند :
با ادب بر اوج علیتیں ود بی ادب در فر علیتیں ود) پس هر کاریزن شبیه علیب شود و یعنی دادنی نام گذاشیم :

لا - (چنین واد اوستاد خود و ان پند ک حرف لا و نوع است ای خود مند) :

مرکب (ملا)

ی - (با ای عاقل پاکیزه منظر کریما بر چار غم ع آدم نصوت) گوییم با تو گرسنگیکه همان
مقدار اول و تو سی است ثانی سوم مکحوس بیان چشم مرکب چنین کردند اوستاد رثب) :

مفرد (مدری) ، مُرسَل و تو سی ی (بکوس بیان) مركب (مانند و عن مدحی دویزیده)

نذرک ^۱ : خط شنی روان این مقدار است تا عدد و تماش محقق بود و زمان این واب اش سکھانی اذلث و همان
گردید ، دیگر است با همان جمل و درش این مقدار این واب است تماش فرش و از فروع آن قرار گرفت بنابراین
اگر دفعی سه ابیت کتر آن خدیست شده نسبت مشمول و معمون بوده است . دشیوه شنی میگزینی نیز بر همان نیک
است لکن سخت تاثیر نداشت علیعی یهم داده است .

نذرک ^۲ : بعض اشکال و صور حروف قدرم است که در کتاب صبح الاصحی و جامی معاشر دیده میشود -
و امروز آن سکھان بر پیشوت نوشته نمیشود و طلوب هم نمیست پا راهی از آن اشکال مختلف بناهای مختلف را
خطاط مصری استاد سید ابراهیم در فن الخط حوز آورده است که داییخانه نظر میشود :

أقسام المحرُوف وأسماؤهَا والألفاظ الخطية الاصطلاحية

النَّابُ بِالْمُثْلِحِ حَحَ حَحَ حَلَخَ حَلَخَ

ق نو وکل کامکلف مکلوک کیا
کفیوک برالله بار مر هرم فاما نہاب مالم تم
ہما مان نز من ن مر هرم ہ ہھہ
ہرم ماما به هما ور و لالا الالای کے لیے

و این نکته مسلم است و از سوابقی گذشت شد و از آثار باقی امده که تبیه بجزئی داشته میشود که اوضاع خطوط هست
در برآورده مشخص و تمايز است خط دروده های مبداء به شیخین بجزء کا خوشیده است .
لذکر ۲ از میان خطاطان ترک و تاتاری نیز در این قواعد تعلیم بعلم مژه رساره و کتابها پرداخته
و در فخر (دکارت) نوشته داده شده است که بعد اثبات این توافق کرد و از دیگرانه اتفاقی (بهرشیه)
در میان نیست . و کتبسای صحیح او عشی و جامع حسان طبی و تاریخ الخط العربي آداب و صور الخط و مبانع الخط ،
و تحقیق فخر چهارم محمد عزت ، و عاج علیم ، و فن الخط سید ابراهیم ، و قواعد الخط هشتم محمد کرد خشتیار نگاهنده است
هم پیشتو از دکارت این نه عاسته ، گذاشت از کتابها در رساره از برآورده ای داین برآورده اند که عین آنها
در صور الخط آمده است .

بر ای اینکه این بحثی و هم آنکی و اتفاقاً خطاطان سلامانی از ترک و تاجیک و عرب بخانیم که بعد قواعد تعلیم
خطوط اسلامی متفق القولند ، ابتدا ابیاتی پنهان از ارجوزه دستیاری اعلی اعلی نقل کرده . و بعد نوشته ای از قواعد تعلیم همان
محاصر ممالک اسلامی برادر ایراد میکنیم :

الف - (عرف از بیان بعید است) . و كل خط راجع إلى الألف من أضلاله وغيره قد يعترف
بام - و أصلها فانظر إلى التعميد من ذياب الميالة في التجريد سـ
و هكذا ملدو ردة ممکوبه لأن فيها اليأس والرطوبة
جيم - خطاطان بالتهمين والشمال
من فوق تقوير على الكمال بنية مثلث الأضلاع
فأكمله هكذا بلا زاغ دال - خطاطان من فوق وتحت لها
حلارة كاتبها أناها النها هـ الف مقصوصة فصفين
بيانه اباضة للمائين
فاصله إلى الشيشة عن نماز
وحشرت الشمرة بالقرقر ما بين تعقق إلى تذفير

فلا تكن في وضمه فهو سين	- اربعة منتصب مقصوس
وَصَدْرُ فُونْ حِنْ الْقَفْرِيْن	وَقَلْيَمَانْ بِلَاقْفَرِيْن
فَالْهَمْطَلَانِيَّةِ يَرَاوِي	فَاءٌ - الفاء باء ركبت في داء
وَلَانْفَقْهَا لَذَالْكَ تَصْبِ	بياضه عجمة تقاح اكب
بِيَاضِهِ حَصَّهُ يَا كَبِهِ هُوَ دَارِنَهُ	وهى اذا ما كتبت مرکبة
عَرْقُهُنْ يَدْزِي تَكِيْن	فَاف - القاف دا وركبت في فون
وَصَدْرُهُو اَهَكْذَا مَدْنَفْتَلَه	بياضه العجمة من سقريله
مِنْ الْفَ وَنَصْفُ فُونْ	لام - اللام شكل فاءه ومنقطع
خَمْغَاشِهِ بِيَاضِهِ مَدْصِعْت	يم - الميم مرسين دبله ارسلت
بِيَاضِهِ ثَلَكْ ذِكْنِهِنَا	ها - الها، دال عقوفت شمرتها
فَاكِذَا مَذَذَرْ ذَكْ النَّفَال	ان ركبت في غيرها فدال
مَابِيَّنْ حَرَفِينْ كَذَا مَدْوَرَدَت	حُصِيَّه بتعلاذن خلقيه ابات
كَذَالْكَ صَادِينْ بِلَامْ كَبِت	خرطوم مخلة اذا ما ركبت
حُصِيَّه بتعلاذن خلقيه ابات	او علقت ذا اول المركب
وَالْبَعْدُ انْ اَفْعَيْ بِعِزْ اَجْمَعَا	واو - يشبه مقدما اذا ما جمعها
فَاكِبْ كَاهِنْتَهِ رَاسْقَص	لام الف - ان ركبت تشه للقبض
مَثَلُثْ بِيَاضِهِ مَدْصِعْت	اسفله صدهها، افردت
كَفْرَةِ لَطِيْمَهِ مِنْ ذَيْن	يا - اليه من داليه مقلوبين
وَالْكُشْرِ كَلْوَهِ عَلَى الْإِسْلَام	والحمد لله على القائم

شیخ محمد بن حسن سنجاری این راجحه تعلیم و قواعد را بنابرآمی دهیول علی بن یکال (بن یااب) و اقوت سسته نظم آن درست

دند آن هم اشاره پاره خطای هندی کرده و هم تشبیهات تطبیقات بخرا آورده است.

^۱- قواعد و نکات از دفتر خط مهدی عزت چاپ مطبوعه علمایه بال ۱۳۰۶قمری - عصر سلطان عبدالجed

وَلَكُمْ لَيْلَةٌ لَيْلَةٌ نَفْتَنْتُهُمْ بِئْرَتُهُمْ

لِلشَّيْءِ مِنْ أَنْهُوْ لَمْ يَعْلَمْ بِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْفَقْ بِهِ شَيْءٌ

فیض قفت بیفع علیک بیت

فیضِ شکر کاٹک کلپکلا
— حمد

مکاتبہ دینیہ مرگ مطہری و مالی

وَهُنَّ مُرْسَلٌ إِلَيْكُمْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لِلْكِتَابِ حَدَّدَهُ حَدَّدَهُ حَدَّدَهُ حَدَّدَهُ حَدَّدَهُ حَدَّدَهُ

عَلَى الْمُهَاجِرِ كَمْ عَجَّلَهُ حَالُهُ مُسْجِدَهُ

تَهَذِّبُهُ تَهَذِّبُهُ تَهَذِّبُهُ تَهَذِّبُهُ تَهَذِّبُهُ تَهَذِّبُهُ

۱- قلیم و قواعد از دفتر نونه المخطوط حاج سليم منتشره از رکیه کرد سالخای ۱۳۶۹ و ۱۲۷۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَمْبَحْتُ لِلْمَسْكَنِ فَلَمْ يَكُنْ حَتَّىٰ قَطَّافَ

فَقَدِّشَتِي لِلْمَرْأَةِ وَهِيَ مَا كَانَتْ

لَا يَبْلُغُ بِهِ جَمِيعُ الْمُرْسَلِينَ تَعَذُّبَهُ

مَنْ يَقُولُ أَنَّهُ مَلِكٌ لَّهُ شَرِيكٌ بِالْأَمْرِ

جَاءَهُمْ بِهِ جَاءَهُمْ بِهِ جَاءَهُمْ بِهِ

جَاءَهُمْ بِهِ جَاءَهُمْ بِهِ جَاءَهُمْ بِهِ

شَفَقْ بِتَوْقِيدِهِ مُلْعِنًا لِلْأَيْمَنِ يَسِيْرَ شَافِقْ
وَفَاعِبَةً فَالْفَرْقَانِ فَرْقَانِ شَفِيقْ فَصِيقْ

شَفَقْ فَعْلَمَ فَقْدَتْ فَلَقْنَاهُ فَلَقْنَاهُ فَلَقْنَاهُ

فَصِيقْ فَهِيمَ فَلَاقِيَةً كَلَّا سَكَبْ تَجْعِيْلَكَ

كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ

كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ

كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ كَلَّا سَكَبْ

عَامِسْ بَعْلَمْ طَارِدَهُ مُسْمِتَهُ عَامِسْ بَعْلَمْ

مُعْتَذِفَهُ عَلَيْهِ حَلَّتْ سَلَفَتْهُ مُعْتَذِفَهُ عَلَيْهِ

سَلَفَتْهُ مُلَاحِظَهُ بَهَائِسْ بَعْلَمْ

کسی کسی کسی کسی کسی کسی کسی کسی

هذا يكفي **تماماً** **لتحقيق** **الغرض** **الملائكي** **(ابن الصفراوي)**

۱۳- نونهایی از تعلیمات محمد بن سیّد مصری (۱۲۹۰ق.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْيَوْمَ يُسْرِئِلُ الْعَصَمَى إِلَيْهِ
الْيَوْمَ يُسْرِئِلُ الْعَصَمَى إِلَيْهِ

فَقَاتِلُوهُمْ فَوْهُمْ لَا يَنْتَهُ

۴- نزدیکی از تعلیمات خطا ط معاصر استاد اشم محظوظ بوده‌است:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
وَاللّٰهُمَّ اصْرِفْنِي مِنَ الْكُفَّارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

هزار چهار هزار ترکیب مسلسل نویزه ای از خلطات ترکیب مصطفی را قم

خانم سلطنتی کیمی

از این نظر و هر دان نزدیک آنها را بخوبی دانسته می‌بود که نظر محمد خلق‌دان سلامی از هر گروه درباره اشغال مفروضات و مركبات نزدیک بهم است و باش اتفاق دارد. خطی و زبان دوست مانند قلم روزنیان دارد و گی است گر تطبیق نژادی در میان نزدیک بهم جا و درشت و فقر و دکتباء، الخطاط العربی، تکریتی شد و اخلاق اسلامی میگفتند، که حیثیت هم اجیل است، زیرا برکت سلام و قرآن و عالم قدیم میان طایف مختلف مخالف سلامی، خطاط سعد و قمی و رقی پیاره از جمله شاعران تطبیقات نژادی بچون موقی که در میان دو زبان فلمندیه آنست و اشادر را بهم می‌زند. هرگز از کوشش خود منع نمی‌کند و خود استانی را در همچشمیم و بخشش از اعمال بخوبیم تا پذیریم که شرک و قابل برای تعارف است نه تنازع. تفاوت حکوم تقوی است و تقوی مایعت دنیا و محبتي و این اکرمکم عند الله تبتکم براين طلب کاست.

قالَ الرَّسُولُ الْأَمِينُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ :

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَبَّكُمْ رَحِيمٌ وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَإِنَّ جَدَكُمْ كُلُّهُمْ لَرَّازَمَ فَإِذَا مُنْزَلْتُمْ إِلَيْهِمْ
إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتُكُمْ لَأَفْضَلُ لِعَزِيزٍ عَلَى عَجَزِهِ إِلَيْهِ الْقَوْمُ
نَحْنُ الظَّاهِرُونَ ١٠٦»

پایان پیشینه قواعد و تعالیم حقوق، ثلث. توقع، نقاش، نفع بستگیت

جیب الله فضائل ۱۲۹

محمدی

سوابق تعیینم و قواعد تعلیق*

سیدانیم که نهاد تعلیق از خط نسخ و تعلیق آینه‌نما ترکیب شده است. از این دو ابتداء به تعلیق می‌شود و با خصار بذکر فاصله
مسهراً ذمیم:

کمال الدین جعفر بایسندری تبریزی (او سلفون هم نیز است) کوچه:

۱- فعل در غواصات تعلیق - باید داشت که تعلیق فرع رفع است. چه در قاع تصرف کرد و آنرا تعلیق نام نهاده اند
و از جو طریق خواجه آقا الدین اسلامی احسن طریق است تعلیق او فرع رفع و نسخ است و اگرچه آن غایت در بحول
این خط ناخن نگفته اند که اما بواسطه انتقام فنا شارقی به غواصات این طایف بر در بطریق خواجه بیشتر اند نیستند.

۲- الف تعلیق هفت نقطه باید و مفره از جانب سیار باید ساخت و شرعاً او شیعی از شمره الف رفع باید،
و چون بخلاف ای ترکیب کند شرعاً و شرعاً او بکجا بر مصلحت بیشتر است و شود شیوه بود پرسینه باز شالان

(...) ل

مؤلف نواده الخطوط (متذکر باللهم ۹۹۵) کوچه:

۳- آها الف تعلیق هفت نقطه باید بیست و پانزی عاقل بکجا که بر چینی گفت ادعا و پاک نظر که هست است نقطه هایی
شاید در ک آن مفعع فرفرا - به کامل ماذ آن مفره بیشتر که کامی اکتفی بپای خویش - یعنی خوانه از جانب سیار
باید بخلاف خطوط و بکجا که نظر آشنا از جانب سیار است و مفره و شرعاً او شیعی باید و چون بحرفي که ماقبل ادعا شده
ترکیب کند شرعاً و شرعاً او بکجا بر مصلحت باید چنانچه بیاضنی که عادت شود شیوه بیشتر باز بود (...).

تو پیشیم - از این دو عبارت وجدرات دیگر این دورسال که تعلیق کرد امام مسلم کردیم داشت که فواید این
با از ک تغیر و ترقیات عکسی دانسته بودی از رسالت خط جهراست با این تفاوت کاش در رسالت جنگرین و هشتمان
دانش دارد این خطوط مخصوص رُست و میشه - چون نکارند - من اهسف - تمام فضو جمل جعفر را یاد داشت تکریب داشت
نمایه از اینجا در دوباره قبل از رسالت نواده خطوط استفاده کرد و با اش خود مطالبت مفاهیم آنرا نقل نموده ام. و هر جاک

توضیح بیشتر میتوانست با این آن پرداختم و چون داین نظر موجود کاتب سخنای لازم را در متن نگردید، بدینها فتن از تعلقات خود علیق آنکه اصل اضطرابی تعلیق را با خود شدید.

نوای خطوط، درباره قواعد حقیر ثبت، توضیح، رفع تعلیق بنتعلیق از رساله جعفر و رساله مهدیه صیرینی و اشعار سلطان علی شده و اشعار جوزان و شایعه از رسالات دیگر - مایه و بجزه گزند است، و این طلب ضمن مطالعه بررسی برگذاره روشن گردید که حتی غایب جبارات رساله جعفر و صیرینی را عیناً نقل کرد. ولی از همه این بیاناتی نامی از آنها بسیار بیان نیافریده است. آنها مفهود است تعلیق:

الف - گزند که قدر آن هفت نقطه است و از تعلقات تعلیق کتر از هفت هم نوشتند و همان است که صورت تقدیم آن خفت بوده و بعد انتقال باختیار اینکه به چون مکتوب شدند شنیدند به دو صورت بلند و کوتاه، جایز و نیستند.

ب - با در معرفه واقع است کی بی مرکز بسیار روزگار شده است و دو دم با مرکز که از تعلقات دشایعه است متماً میگرداند. مدر (اسف) مرک (سوس)

ج - سرجمی داین خط علطف ای استاد (ملحق) و دایرہ آن را فرع نوشتند: گشت و دفع (ضمیر) «والی (والی یعنی)» سرفونی مثال (ج بع ج)

د - وال منع است که بحالات که نوشتند و آنرا پرسیم تراش نهادند از شبیه کردن ذهن و معرفه خطا داشتند؛ یعنی بقدر کیک نقطه دیگر از خط او میگذند. و در مرکب بشکل مثلث (مثلث گونه) است (ح - ح - ح)

(نظر وال منع رایسان وال علیم راست) آن آخراً و لیکن زنگند: غلت ابعضه دوست ای از مشتبه دان بزم را شدعاً متوسط مسلم تراش اورا مفرد او چنانچه نمکور است وال منعی به دوستور است

در مرکب چند واقع پذیر شلست (که باید تغیر)

ر - راه داین خط دفع است، گرد (معقر) که نه منع است. و کافی (قوس)، هیچ شل: (ر - ر)

س - برداش ثبت و منع واقع دفع نوشته شدند: و نه از ای (مشتری «از ای»)، کافی (قوس):

منه (س س س)

ص - صاد را بپریش نخست آن نیز به "فع اس" که (عده)، ره (مرسل) پنجه

(ص ص)

ط - طایک نوع است که در کب پلکان هر دو شاهد، دو شاهد، همچنان افت فرمای بفرض چپ و اند هر ط

نازک و آنند صاد و میش فرباست (ط ط)

ع - در تعیین نوع است، صادی، نیک (سرنج)، گری (مخصوص)، و میش مثل همین است

(ع ع ع) دعین و سلط و کنفرم که آنند نخ و رفع اس است.

ف و ق - هر دو صورت کوتاه و داده نوشته شده است (ف ف ف - ق ق ق)

(ف ف ف) انس چو خواشد یک بانظایی حسب آن زیل ما چو غلیل سین وانی یکت اشیع بدر گردانی

و قصیر و طولی او می بین تاکه جملی برای از آن از این)

ک گ - داین خط چهار نوع است: دالی، دامی، خمیده، (خفی)، شبیه سطح (نصر) - بایشل:

(ک ک) یک یک (ک، حکم) یک

ل - دفع اس است: که (عده)، ره (مرسل)، داین قدم را از لام نخ برگزد و فرموده باشد

و هزار آن مانه الف است پنجه: (ل ل)

(طره لام چون افت پیدا نمی ازیس ابرویی داین اشیع اس چون زنخ اضراو طره پیش هست از این راد)

م - میم نیز دو صورت دارد یکی خاص هر دو دیگری مخصوص کب است هر دو بسته و پر نوشته می شود:

(م - مر س)

ن - زنخ اس است گره (عده و متعتر)، تابیده (نصر)، ره (مرسل)، و صخر خاص برگ است لذل

(ن - س ن)

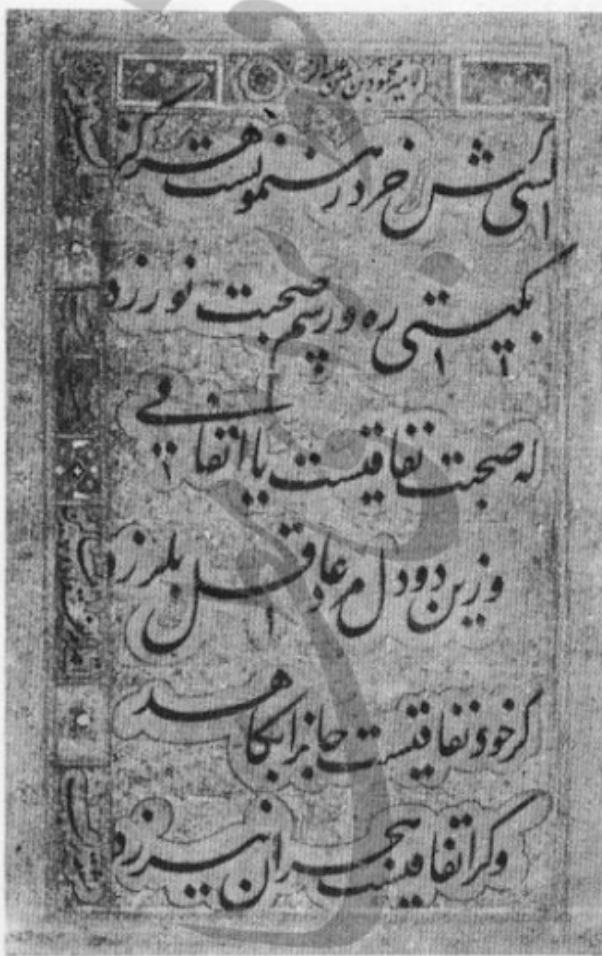
(سرمهست نون تطبیقی هر زیکی مرسل دار مصر، متعتر مفتره ای مقدار ای ایک چه مصری بر و فرمی است مرسل)

فلم ينطلي على برتق شدة حكم
والرسغاني في ١١٦

مذکور و توضیح از مفرادات
 خط تعلیق و نثر نام، داشتہ شیوه
 کاظمی تعلیق تجھیص ترکیب است
 مشکل و مشابهات بسیار آن است
 آنچه خط تعلیق بوده است.
 خط شکسته ترکیب از تعلیق تعلیق
 میباشد. لذا ساق خط شکسته
 یعنی سوابق تعلیق نمیشود است

بِالْجَنَّةِ (بِالْجَنَّةِ) (بِالْجَنَّةِ) (بِالْجَنَّةِ) (بِالْجَنَّةِ)

تمد خود بر قلم شده را ب ادام اصره و ملائکن بر علی الکتاب ب اسلام خواه سراز (۸۲۵) متفق با کتاب نہر تصحیح آنایی سی
 (خواهی از آغاز خواسته عینی که بعد از اینجع داشت)
 مرکات خلخالیق و بختی آن مشهود است ۴

کمال الدین جعفر بایسخنگی در رساله خطا خود چنین گوید :

«خانم‌هار آن مشغله است برداشل - غسل اول در فتح علیقین بیانی مفرومات او - بایدیده ایشت که فتح علیقین اصل هنخ است
جهاتی شیشه ازین دارای تصرف کردند و گاف سنجع و اسال اذیاں سین و لام و غون ازاه بودند و بسین توکی کریت
نمایات از خطوط و چیزی دارد و نهاد و نهاد رعایت کردند و آزادخانی دیگر خستند و فتح علیقین نام کردند. و مدعی بران
گذشت بعد از آن تبریز نیز داران هر قیم کوشی ازین پیش کرده بودند، تصرف کردند و آزاداند که اندک نازک می خستند
و اصول و قواعد آن وضع یکدند تا زیست به خواجه امیر علی اشترینی مشکراشد نهیمه رسید و او این خواهیکمال
رسانید. اکنون بایدیده ایشت که اعتماد ....»

نماینده هنگام تأثیف جلد اول؛ طرحی رساله جغرافیه بود و این نکات که از نظر پدیده ایشان خط استحقیق ارزش دارد حاصل اجتنب است و آنها از قلم نمی شوند. لذا از این نسبتمندی ناشیست که حقیقت واقع را در شیوه ساخته است که می خواهد آغاز و شروع خط استحقیق از پیش از زمان بود و بعد تفسیر زدن مطلب آن را کردن و آن کار کردند. خود خود آنرا بجاگی می سانیدند تا بصورت فعلی مستقل از آن اوردن و قابل آن شد که میرعلی تبرزی برای آن قاد و وضع کند از این بین این نکته استفاده می شود که خرج و داضع هم جماعت است نه فرد و بدون حدود بغضنه پیویش نموده بلکه در طول سالهای بسیاری خود غایل از رسد است و فقط میرعلی آنرا است چهل و دو سال بقابل سی سال استحقیق نمی شوند. هر چند این شد و قابل آن شد که در داین خطوط است که در آن روز کار خرید آنها را برگزینند نمی شوندند. توکیه و آنایکی سلطی خلی مشهدی میرعلی تبرزی را داضع الاصل خوانند گذشتند که این خطوط از میرعلی در عالم نبوده و او از ذهن خود پر جو آورده . نیاز نداشت و خواسته ایشان بیان نمیگشت که میرعلی باز پسر دوقل جعفر تبرزی اتفاقی درین محبت قاطع است چنان بزمان میرعلی نزدیکتر و با در صلاح خط آن زمان آن کا هنر از سلطه بوده است. زیرا جعفر تبرزی یک داسط خط استحقیق را از میرعلی فرا کرفت و استاد اخیر تبرزی نیست که از نظر استاد سلطان میباشد.

تو پڑھیں - صاحب فوائد کھوٹ، ہمیں مضمون سالہ جعفر را بے پس پیش کر دن گفت و ہمارات درسالاً خود اُورست

هیں باین : (آنحضرت احادیث اعلیٰ نیز بوده است) ۲

(خواجہ ایرانی خاطر بگرد و ضعف کرد و ادا شمع تعلیم نام شاد و ادغام شمع و تعلیمات زیرا کو ادا از شمع و تعلیم
اند کرد و اند و دوض اد پرای ادبیات و اشعار است خواجہ ایرانی خاطر بگرد سبده را کجا چه حکم میداشت و تعلیم بیرون
دانش نازکی قلم و طراوت تبریزی قلم را داین خط پیوی کرد اما باید میدانست که داین خط اعتمادی بیکی

نموده باشد دیگر از این درسال :

رسائل حضرت تبریزی : «اگون باید میدانست که اعتماد داین خط بر جوش قلم باشد که تمامی عروض فنازکی صدمی پیکیو ۳
نموده اخطبوط : «آن باید میدانست که داین خط اعتمادی بیکی بر جوش قلم دیگر چنانی عرف داشت آن باین طبقی قوانین بگوی که اگون
باشد کیم به محل مطرادات»

رسائل حضرت : «الف داین خط مرکب است از چهار نقطه و شکل او محرابی می باشد یعنی الف اول است بر بیه و آغاز با بیک
و پایه که داریلی مخفی بود»

نموده اخطبوط : «الف - پاک الف داین خط مرکب از چهار نقطه بود و یعنی سمت نقطه کتفت اند اول او ستر باید و آغاز با باریکت
و بعضی کتفت اند دیگل ... مخفی باشد...»

رسائل حضرت : «اما اباه سربا، یک نقطه باید در غایت نازک و ذیل او بعد الف و تا داد الف و را الف باید است دایی
که از اول ذیل او تا داد سیل بزیر داشته بشد و از این آخر سیل باید بسیل تسبیح شار -»
نموده اخطبوط : «اما سربا، نقطه ای بیمهایت نازک و ذیل او بعد الف و تا داد الف و را الف باید است بحسب اقتضای
محام و باید از اول ذیل او چهار انگشت سیل بزیر داشته باشد و دو دانگ اثی میل باید ...»

حضرت تبریزی درباره حرف فاء و یاء پنجه گفتگو است : «اما الفاء سرفاء در مفرد پاک شده بیه و در کتابت
نیز باید است و ذیل او همان ذیل با باست شار - ..... اما ایا نه، همان طریق شمع است و کرد و داد
پیش زاید و شمره نازکتر باید ساخت ی»

نموده : «عرف اغا، سرفاء در مفرد پاک شده بیه و در کتابت نیز باید است و ذیل او همان ذیل باشد .....»

از نقل جهاد است این در رساله دو شیوه واضح است که مرتافت نواز اخخطوط و خط استیلیش برای رساله عجفر استفاده نمکرده است
اگونز قبل از ادای ساری بحث نام میدانم که رساله کمال العیار عجفر تبریزی با یعنی با معنی کنم :

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَبِرَبِّهِ

الحمد لله الذي انشأ من نفحة الوداعية خطوط المحتوى على ترتيب انتظام وعفن منها الفتوش وامر الاجرام والاجرام ضلالة
وامتناد على رسول محمد سيد الامم وعلى آثار الکرام واصحاب الاعظام اما بعد این رساله شفیل رساله بیان همول و قواعد
خطوکه اگهستان قیم وجیه وضع کردند ..... بنی پرقداد رساله باب :

بنای دیگر نوشته است : « حضرت سید الانبیاء محمد مصطفی علیه نفضل الصدوات واحکم العیات فرموده که عن
آنچنان کجا باید بسم الله الرحمن الرحيم وحيث کذا الجنة » یعنی بر اکمل کیمی زاید بسم الله الرحمن الرحيم بحث
او را اجنب شود . و در این افاظ اقرب الا ولایه علی المرتضی علیرا رساله واقع است که علیکم وحکم اخخط فاین من مفاتیح
الیاذق وهم از جاهز خصم آن حضرت است که شعر تعلم انتظام الخطای ای ای ذهب فاما خطوا آن زینه المذاقب
فا کنست زمان فنگان زینه وان کنست مهانه و افضل کن و حکیم الاطرون بر اینی فرموده که الخط هندسته
و حذاینه تظرف آن را چنانیست ۴۰۰۰

داین رساله پیسیع جانی از مرتافت نبوده است ، ولی تحریره به اائل زیر قطع و بعین دارد که ای اکمال
عجفر یعنی هرست که مردمی داشت و حافظ قرآن و هنرمند بوده و با اوزاع خطوط دست و اشتراحت و احتمال
سیمود این جیزه را دستخال آن همه هنرمندی نماییز شدید و نایمی از خود ببرده باشد . من رساله اخخط استیلیش برای اکمال
و شناسایی و تکمیلی هودت برگز فرزاست .

ا- وضع رساله اخخط و کاغذ گواهی میده که ساخت قرن نهم هجری است ، برای هدوف پ- پ کم انتظامی
و تکمیل و چنانکه را آنکه و چنانکه نوشته است ، خطیش بحث دشیروه آن زمان است که هنر اخخط استیلیش در ایران
ابداً بوده و پیشگوی نیافر است و همگوئی که در برآمده مفروقات قاعده بست داده است که صرفه در خود پوشیده
گویی و در مرکبات نیز جایز است ه من نوشتن رساله این قاعده را در مرکبات بجا رسانده است پ-